

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ ประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลาย ต่างก็เน้นถึงความสำคัญของการศึกษาในฐานะที่เป็นจักรกลสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังนั้น การให้การศึกษาแก่คนทุกเพศ ทุกวัย จึงเป็นรากฐานสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมความเจริญมั่นคงต่อ บุคคลและประเทศชาติ วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาด้านร่างกายและจิตใจ แก่คนทุกเพศทุกวัยให้มีสุขภาพที่ดีพลานามัยแข็งแรง รวมทั้งช่วยพัฒนาคุณลักษณะที่ดีด้านสังคมด้วย เช่น บุคลิกภาพดีมีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ และมีน้ำใจนักกีฬา เป็นต้น

กอง วิสุทธารมณ (2513) ได้กล่าวถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษาที่จัดเป็นองค์หนึ่งใน กระบวนการจัดการศึกษาว่า "พลศึกษาเป็นการศึกษาองค์หนึ่งอยู่ในองค์สี่ของการศึกษา ซึ่งได้แก่ พุทธิศึกษา จริยศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา พลศึกษาเป็นกระบวนการศึกษาที่ก่อให้เกิด บูรณาการ ในด้านการศึกษาทั่วไป หากขาดการศึกษาองค์นี้แล้ว จะทำให้การศึกษามิสมบูรณ์ ขาดองค์ประกอบที่จะช่วยให้อุดมการณ์ทางการศึกษาของชาติสำเร็จลุล่วงตามความมุ่งหมาย "

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำนิยามของคำว่า "พลศึกษา" ไว้ดังนี้

กอง วิสุทธารมณ (2513) กล่าวว่า "การพลศึกษา คือ การฝึกฝนร่างกายให้มี สมรรถภาพดีขึ้น โดยใช้กิจกรรมบางอย่าง เป็นเครื่องประกอบการพลศึกษาส่งเสริมให้ร่างกาย เจริญออกงาม เติบโตแข็งแรง ว่องไว ส่งเสริมอบรมจิตใจให้เป็นผู้มีระเบียบวินัยหนักแน่น อดทน รู้แพ้รู้ชนะ มีจิตใจสุข สร้างสรรค์สามัคคี"

วรสักดิ์ เพียรชอบ (2523) กล่าวว่า "พลศึกษา เป็นกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญออกงาม และมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นแล้ว เป็นสื่อกลางของการเรียนรู้"

แนช(Nash,1948) ได้ให้คำนิยามว่า "พลศึกษา เป็นการศึกษารูปหนึ่งในระบบวน การศึกษาทั้งหมดและ เป็นการศึกษที่ใช้กิจกรรม เป็นสื่อ เพื่อให้เกิดพัฒนาการทางกาย ทางสติปัญญา ทางอารมณ์และสังคม"

กู๊ด (Good,1957) ได้ให้คำนิยามว่า "พลศึกษา คือ โครงการที่จัดขึ้นเพื่อการสอน และการมีส่วนร่วมโดยใช้กล้ามเนื้อใหญ่ๆ มุ่งหวังที่จะพัฒนาทางทักษะกลไก หักศนคติ และสุขนิสัย"

บุค วอลเตอร์และแวนเตอร์สแวก(Bookwalter and Vander Zwaag,1969) ได้ให้ คำนิยามว่า"พลศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งมีความมุ่งหมายสอดคล้องกับความมุ่งหมาย ทางการศึกษา พลศึกษามีได้ เน้นความมุ่งหมาย เฉพาะอย่าง แต่มีความมุ่งหมายโดยทั่วไป เช่นเดียวกับการ เรียนวิชาอื่นๆ"

รัฐบาลได้ เล็ง เห็นความสำคัญของการพลศึกษาที่ได้มีส่วนในการช่วยพัฒนาคนของชาติได้ เป็นอย่างดี จึงได้ตั้งจุดมุ่งหมายในการพัฒนาการศึกษาและการพลศึกษาไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ฉบับที่ 5 (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2520) หมวดที่ 6 เรื่อง ศิลปวัฒนธรรมจริยธรรม พละนามัย สิ่งแวดล้อมและกิจกรรมเยาวชน มาตราที่ 51 กล่าวว่า "รัฐพึงจัดการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษาและพึงจัดให้แก่ประชาชนทั่วไป เพื่อสร้าง เสริมและ ก่อให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการศึกษา สุขภาพอนามัย และกิจกรรมพักผ่อน"

นอกจากนี้ในปี พ.ศ.2530 รัฐบาลได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนา การกีฬาของชาติโดยมีอนุกรรมการ 37 คน มีปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานอนุกรรมการ คณะอนุกรรมการได้จัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 1 พ.ศ. 2531-2539 (การกีฬา แห่งประเทศไทย,2532) และคณะรัฐมนตรีได้ลงมติ เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2532 เห็นชอบและ อนุมัติให้ดำเนินการ โดยในแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่ง เป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนากีฬา แห่งชาติได้กำหนดวัตถุประสงค์และมาตรการในการพัฒนากีฬาระดับอุดมศึกษาไว้ เช่นต้องการให้ นิสิตนักศึกษาที่มี เจตคติที่ดีต่อการ เล่นกีฬา มีน้ำใจ เป็นนักกีฬามีความรู้และ เทคนิคในการ เล่นกีฬา มีบุคลิกภาพที่ดี โดยสนับสนุนให้ทุกสถาบันอุดมศึกษาจัดวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรอย่าง น้อย 2 รายวิชา ส่ง เสริมการจัดศูนย์ฝึกกีฬาในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้บริการทั้งสถานที่ อุปกรณ์ และสนับสนุนให้นิสิต นักศึกษาและบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา มีส่วนร่วมในการออกกำลังกาย และ เล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน เป็นต้น

มหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่กำลังพัฒนา มีภาระหน้าที่หลักและบทบาทอันสำคัญในการพัฒนาประเทศคือการผลิตกำลังคนออกไปพัฒนาประเทศ บุคคลที่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศจะต้องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพดีหรือมีความรู้ความสามารถ เป็นผู้มีความรู้ทั้งด้านวิชาชีพชั้นสูง มีสติปัญญาดี มีสังคมดี รวมทั้งมีอารมณ์และจิตใจที่ดีด้วย กระบวนการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย จึงไม่เพียงเฉพาะแต่การสอนนิสิตนักศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เท่านั้น แต่ยังรวมถึงการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้ เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ดังกล่าว เพื่อให้ เป็นประโยชน์ต่อตนเองและประเทศ

สำหรับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้จัดให้มีหลักสูตรการเรียนการสอน วิชาพละนามัย ทักษะ และประสบการณ์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2530 โดยจัดให้เป็นวิชาเลือกเสรี และมีนักศึกษาให้ความสนใจลงทะเบียนเรียนมากขึ้นตามลำดับ แต่ก็ยังไม่ได้มีการสำรวจหาข้อมูล เบื้องต้นต่างๆ รวมทั้งความต้องการของนักศึกษา เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชานี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสนใจค้นคว้าเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ชื่อว่าเป็นสถานศึกษาที่นักศึกษาสนใจทำกิจกรรมมากที่สุด ทั้งในด้านการเมืองและการบำเพ็ญประโยชน์ การที่นักศึกษาเป็นจำนวนมากลงทะเบียนเรียนวิชาพละนามัย แสดงให้เห็นว่านักศึกษายังมีความสนใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ เพื่อสุขภาพของตนเอง ประกอบกับในปีพ.ศ. 2537 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 22 อาจจะ เป็นการจูงใจให้นักศึกษามีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา รวมทั้งมีความสนใจที่จะลงทะเบียนเรียนวิชานี้มากขึ้น การจัดการเรียนการสอนจึงควรดำเนินไปอย่างครบถ้วนตามความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน และอย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาครั้งนี้จึงมีความจำเป็นต้องการวางแผน การจัดการเรียนการสอนวิชาพละนามัยในภาคทฤษฎี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใคร่จะศึกษาความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพละนามัย เพื่อจะได้นำผลการวิจัย เสนอต่อผู้บริหารของมหาวิทยาลัยในการปรับปรุง หรือเป็นแนวทางในการจัด และดำเนินการเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพละนามัยให้สนองความต้องการของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับ

การเรียนการสอนวิชาพลานามัย

2. เพื่อ เปรียบ เทียบความต้องการระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับการ เรียนการสอนวิชาพลานามัย
3. เพื่อ เปรียบ เทียบความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ระหว่างคณะต่างๆ

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีความต้องการ เกี่ยวกับการ เรียนการสอนวิชาพลานามัยด้านต่างๆอยู่ระดับหนึ่ง
2. นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีความต้องการ เกี่ยวกับการ เรียนการสอนวิชาพลานามัยไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาคณะต่างๆ มีความต้องการ เกี่ยวกับการ เรียนการสอนวิชาพลานามัยไม่แตกต่างกัน

ขอบ เขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้จะสำรวจความต้องการ เกี่ยวกับการ เรียนการสอน วิชาพลานามัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในปี พ.ศ. 2535 เท่านั้น
2. แบบสอบถามความต้องการ เกี่ยวกับการ เรียนการสอนวิชาพลานามัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จะสำรวจความต้องการของนักศึกษารวม 6 ด้าน ได้แก่
 - 2.1 ด้านวัตถุประสงค์การเรียนการสอน
 - 2.2 ด้านระเบียบการจัดการเรียนการสอน
 - 2.3 ด้านลักษณะอาจารย์
 - 2.4 ด้านเนื้อหาวิชาและรายวิชาที่ต้องการให้ เปิดสอน
 - 2.5 ด้านการประเมินผล
 - 2.6 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อตกลงเบื้องต้น

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย ตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจและ เชื่อถือได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

วิชาพลานามัย หมายถึงกลุ่มวิชาพลานามัยซึ่งเป็นกลุ่มวิชาหนึ่งในหลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ทักษะและประสบการณ์ เป็นวิชาเลือก เสรีสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ระดับปริญญาตรีประกอบด้วยภาคทฤษฎีพลานามัย 3 วิชาคือ การป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา การจัดการแข่งขัน การอยู่ค่ายพักแรมและภาคปฏิบัติพลานามัย 17 วิชา เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอลและบาสเกตบอล เป็นต้น รวมทั้งสิ้น 20 วิชา เรียกชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า "PHYSICAL EDUCATION"

การเรียนการสอนวิชาพลานามัย หมายถึง กระบวนการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน วิชาพลานามัยโดยครอบคลุมรายละเอียดในด้านต่างๆ ได้แก่ด้านการลงทะเลเบียน จำนวนหน่วยกิต และ เวลาเรียน วัตถุประสงค์ ระเบียบการเรียนการสอน ลักษณะของอาจารย์ เนื้อหาวิชาและรายวิชาที่ต้องการให้เปิดสอน การประเมินผล สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หมายถึงผู้ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ปีการศึกษา 2535 ภาคปกติทั้ง เพศชายและ เพศหญิง

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลานามัย
2. เป็นแนวทางในการจัดและดำเนินการวิชาพลานามัยให้สนองความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์